

Ενημερωτικό Σημείωμα **από τη συνάντηση του Joint Social Conference** **που έγινε στις Βρυξέλλες.**

Πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 29 και 30 Μαρτίου 2012 η 2^η κοινωνική συνδιάσκεψη, ένα κοινωνικό forum, με τη συμμετοχή συνδικάτων, κοινωνικών κινημάτων, ινστιτούτων κ.α. από χώρες της Ευρώπης. Συμμετείχαν πάνω από 150 εκπρόσωποι. Την ΟΛΜΕ εκπροσώπησε το μέλος του ΔΣ **Λουκάς Κορφιάτης**. Συμμετείχαν από την Ελλάδα και άλλοι εκπρόσωποι φορέων όπως το Ινστιτούτο Ν. Πουλαντζάς, το κίνημα ΑΤΤΑC Hellas, Ινστιτούτο της ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η συντονισμένη δράση αντίστασης στη νεοφιλελεύθερη πολιτική που έχει επιβληθεί στις χώρες της Ευρώπης και ιδιαίτερα στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες της νότιας Ευρώπης καθώς και η πίεση για την ανάκτηση των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων που έχουν πληγεί στην Ευρώπη.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος της πρώτης ημέρας συγκροτήθηκαν ομάδες εργασίας στις οποίες συζητήθηκαν και αναλύθηκαν διάφορα θέματα επίκαιρα και μεσοπρόθεσμα. Συγκροτήθηκαν συνολικά 11 ομάδες διαφόρων θεμάτων. Συμμετείχα στη συζήτηση σε δύο groups με θέματα : α) no cuts, no austerity, towards an ecological transition (χωρίς περικοπές, χωρίς λιτότητα, στην προοπτική της οικολογικής μετάβασης) και β) wage and guaranteed income in the EU (μισθός και εγγυημένο εισόδημα στην ΕΕ), στις οποίες μετέφερα τις απόψεις της ΟΛΜΕ.

Στο τέλος της συνάντησης (2^η ημέρα) εκδόθηκε πολιτική διακήρυξη με τίτλο «αντίσταση στην χρηματοοικονομική δικτατορία, ανάκτηση των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων». Η διακήρυξη περιλαμβάνει:

- σημερινές εκτιμήσεις για την κρίση στην Ευρώπη
- τι κάνουμε, εναλλακτικές προτάσεις
- ανάπτυξη και δράσεων και ενημέρωσης
- προτεραιότητα δράσεων και καμπάνιες μέσα στο 2012

Σημαντική δράση που προετοιμάζεται είναι η εναλλακτική σύνοδος κορυφής (Alter Summit), η οποία προορίζεται να παίζει σημαντικό ρόλο για τις κινητοποιήσεις των κοινωνικών δυνάμεων στην Ευρώπη. Διάφορες ευρωπαϊκές προσωπικότητες, κοινωνικά κινήματα και οργανώσεις μετέχουν στο κίνημα αυτό. Με τη διακήρυξη προτείνονται συγκεκριμένα βήματα για την προετοιμασία αυτής της συγκεκριμένης δράσης. Η πραγματοποίηση της Alter Summit δεν έχει ακόμη προσδιορισθεί χρονικά.

Τα συγκεκριμένα βήματα δράσεων καθώς και η ανάπτυξη ή υποστήριξη συγκεκριμένων μορφών ενημέρωσης, στις χώρες της Ευρώπης, σε διάφορα θέματα, περιγράφονται στην τελική διακήρυξη της συνάντησης. Προβλέπεται και οργάνωση meeting στην Αθήνα το Σεπτέμβριο.

Ακολουθούν δύο κείμενα α) πολιτική διακήρυξη της συνάντησης και β) το κάλεσμα για μια εναλλακτική σύνοδο κορυφής

Λουκάς Κορφιάτης, μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ

Πολιτική δήλωση & συντονισμένες ενέργειες - JSC 2012
Η Αντίσταση στην Χρηματοοικονομική Δικτατορία- εκ νέου διεκδίκηση
της δημοκρατίας και των κοινωνικών δικαιωμάτων

Από που προερχόμαστε

1. Το προηγούμενο έτος, η JSC πραγματοποίησε τη δική της διάγνωση της κρίσης. Έδωσε έμφαση στη συστημική φύση της: χρηματοπιστωτική, οικονομική, κοινωνική, οικολογική και πολιτική. Αυτή η κρίση παρουσιάζει την αποτυχία ενός μοντέλου ανάπτυξης και των δύο δεκαετιών νεοφιλελευθερισμού. Η JSC κατήγγειλε επίσης το νεοφιλελεύθερο χαρακτήρα των απαντήσεων των κυβερνήσεων. Οι ευρωπαϊκές διαμαρτυρίες (όπως αυτή στις 29/09/2010) δεν θα μπορούσαν, μέχρι τώρα, να αντιστρέψουν την ισορροπία των δυνάμεων. Στη συνέχεια, θέλουμε να συνεχίσουμε αυτήν την ισορροπία των δυνάμεων με όλα τα διαθέσιμα μέσα, και σε συνεργασία με όλους τους κοινωνικούς παράγοντες: συνδικάτα, ΜΚΟ, κοινωνικά κινήματα, ακαδημαϊκούς, πολιτικούς αντιπροσώπους.

Η διάγνωσή μας σήμερα

2. Πέρυσι δοκιμάσαμε μια επιτάχυνση της κρίσης στην Ευρώπη. Οι ευρωπαϊκές σύνοδοι κορυφής πολλαπλασιάζονται, ενώ αποτυγχάνουν εντελώς να επιτύχουν τους δηλωμένους στόχους τους, δηλαδή, «να αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη στις χρηματοοικονομικές αγορές» και να λύσουν την κρίση στην Ευρωζώνη. Μια δεύτερη τραπεζική κρίση εμφανίζεται στην Ευρώπη. Οι πολιτικές λιτότητας που διεξάγονται από κοινού σε όλες τις χώρες είναι έτοιμες να προκαλέσουν μια γενική κάμψη, και στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες, ακόμη και μια ύφεση. Το δημόσιο χρέος, η ανεργία, η ένδεια και οι ανισότητες αυξάνονται σε ανησυχητικό ποσοστό.

3. Η πικρή εμπειρία από τους ευρωπαϊκούς ηγέτες δεν είναι ότι οι πολιτικές λιτότητας είναι κοινωνικά καταστρεπτικές και οικονομικά αυτοκαταστροφικές, αλλά ότι οι πολιτικές λιτότητας δεν έχουν προοπτική. Κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, οι Ευρωπαίοι ηγέτες εργάστηκαν σε ένα πρόγραμμα «οικονομικής διακυβέρνησης», παρουσιάζοντας έναν πρωτοφανή θεσμικό ακτιβισμό. Προσθέτοντας διαδοχικά στρώματα λιτότητας, οι Ευρωπαίοι ηγέτες προγραμματίζουν να καταστήσουν τη λιτότητα ισχυρότερη και περισσότερο αμετάκλητη. Μετά από τη διακριτική υιοθέτηση της «δέσμης έξι μέτρων», που εισάγει την αντίστροφη πλειοψηφία, η δημοσιονομική αρχή του «χρυσού κανόνα», μέρος της «δέσμης δύο μέτρων», υιοθετείται με τη μέγιστη σιωπή. Δύο επικίνδυνες συνθήκες, σχετικές μεταξύ τους, επικυρώνονται (η Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και το δημοσιονομικό σύμφωνο). Αυτό σκληραίνει τους φορολογικούς κανόνες και τις διαδικασίες που υιοθετούνται ή πρόκειται να υιοθετηθούν, και τις καθιστά πιο αυστηρές. Σύμφωνα με την κ. Μέρκελ, «ο σκοπός του Δημοσιονομικού Συμφώνου είναι να παρεμβληθεί ένα μόνιμο φρένο χρέους στις εθνικές νομοθεσίες. Αυτά τα φρένα θα έχουν μια ισόβια ισχύ και θα είναι δεσμευτικά» Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής J.M. Barroso μιλά για μια «σιωπηλή επανάσταση».

4. Η επιτάχυνση της ευρωπαϊκής ημερήσιας διάταξης αποκαλύπτει ότι η κρίση μεταβάλλεται ως προς τη φύση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο χρησιμοποιούν το σοκ της «κρίσης δημοσίου χρέους» για να επανασχεδιάσουν την ευρωπαϊκή οικονομία, ακολουθώντας έναν ριζικό νομισματικό και νεοφιλελεύθερο όραμα, που προωθείται από την ΕΚΤ. Σύμφωνα με αυτό το όραμα, οι οικονομικοί μοχλοί (νομισματικός, φορολογικός, εργασία...) θα πρέπει να τοποθετούνται όλο και πιο μακριά από τα Κοινοβούλια και τους πολίτες που κρίνονται εκ των προτέρων (a priori) ανίκανοι να κάνουν καλές επιλογές. Σε αντίθεση με την ίδια την ιδέα της δημοκρατίας, αυτοί θέλουν μια κυβέρνηση από τους τεχνοκράτες (ΕΚΤ, Επιτροπή, ΔΝΤ...) και από τους τυφλούς και αντικοινωνικούς κανόνες (Σύμφωνο Σταθερότητας, οικονομικός έλεγχος, Χρυσός Κανόνας, ESM (Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας,...)). Μέσω αυτού του τύπου οικονομικής διακυβέρνησης, οι νεο-φιλελεύθεροι είναι έτοιμοι να δουν το όνειρό τους να πραγματοποιείται: μια οικονομική πολιτική βασισμένη στα Συντάγματα, που υποβλήθηκαν στη λογική των αγορών και στα συμφέροντα των μεγάλων παραγόντων. Σε αυτό το πλαίσιο, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, που, με διάφορες αποφάσεις, έχει ρυθμίσει ήδη τα δικαιώματα των ανθρώπων σε «ελευθερία για την οικονομία», οδηγείται στη διαδραμάτιση ενός σημαντικότερου ρόλου, και γίνεται ο ανώτατος δικαστής των χρηματοοικονομικών πολιτικών των Κρατών Μελών.

5. Οι αλλαγές που παρατηρούνται παραπάνω προκύπτουν, ιδιαίτερα, από το γεγονός ότι η οικονομική δύναμη των διεθνικών και πολυεθνικών επιχειρήσεων συνδέεται στενά με την οικονομική και πολιτική δύναμη των Ευρωπαϊκών οργάνων και των εθνικών κυβερνήσεων. Αυτά διαδραματίζουν έναν ηγετικό ρόλο στην καταστροφή των κοινωνικών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων εργασίας (συλλογικές διαπραγματεύσεις, δικαιώματα συνδικαλιστικών ενώσεων, συνθήκες εργασίας, κοινωνική προστασία, πάλη ενάντια στη φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός, ανισότητες), στη μείωση των πραγματικών αμοιβών και του ποσοστού αμοιβών στο ΑΕγχΠ (βλέπε το νέο έλεγχο του μισθολογικού κόστους ανά μονάδα στην Οικονομική Διακυβέρνηση), και στην αυξανόμενη αστάθεια των αγορών εργασίας (επανάληψη των εργαζομένων, έκρηξη των προσωρινά απασχολούμενων, ψευδείς απασχολούμενοι...)

6. Οι πολιτικές λιτότητας, που καταστρέφουν τις κοινωνικές και δημόσιες υπηρεσίες, χτυπούν ιδιαίτερα μερικές ομάδες πολιτών, μεταξύ άλλων:

1. τις γυναίκες, οι οποίες απασχολούνται στις πιο αβέβαιες εργασίες και υποστηρίζουν το μεγαλύτερο μέρος της «εργασίας κοινωνικής αναπαραγωγής», την οποία οι πολιτικές λιτότητας μεταφέρουν μαζικά από τις κοινωνικές υπηρεσίες στην οικιακή σφαίρα.

2. τη Νεολαία, η οποία υφίσταται τα υψηλά επίπεδα της ανεργίας,

3. τους μετανάστες, οι οποίοι φοβούνται το ρατσισμό και την καταστολή, και χάνουν τα ανθρώπινα και τα εργασιακά δικαιώματά τους.

7. Στην ιστορική πάλη μας για τη δημοκρατία, έχουμε αντιμετωπίσει, για έναν αριθμό ετών, μια συγκέντρωση και μια δήμευση της εξουσίας. Η εξέλιξη αυτών των τελευταίων δύο ετών επιταχύνει τη μετάβαση σε μια ολιγαρχία,

συμπεριλαμβανομένου του διορισμού των τεχνοκρατών από τον τομέα των τραπεζών ως επικεφαλείς των κυβερνήσεων. Είμαστε υπέρ της ενότητας των λαών της Ευρώπης. Αλλά παρατηρούμε ότι το πρόγραμμα της ΕΕ κυριαρχείται από έναν μικρό αριθμό εθνικών και Ευρωπαϊών ηγετών που ενεργούν εξ ονόματος μιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής ελίτ. Καταγγέλλουμε την οργανωμένη διαφθορά και την εκούσια αδράνεια των κυβερνήσεων έναντι των φοροφυγάδων και των φορολογικών παραδείσων, και το γεγονός ότι η Ευρώπη είναι καταδικασμένη να αποτύχει και ενθαρρύνει την αναβίωση των ξενόφοβων εθνικισμών και των πολιτικών που απειλούν την ελευθερία μας.

Τι κάνουμε; Οι εναλλακτικές λύσεις μας

8. Η JSC απαιτεί ένα τέλος στις πολιτικές λιτότητας - αντιστρόφως, το μοντέλο ανάπτυξης θα πρέπει να βασίζεται στην ενισχυμένη επένδυση στα κοινωνικά δικαιώματα και τις δημόσιες υπηρεσίες - και μια διαφορετική προσέγγιση στο ζήτημα του χρέους. Η υιοθέτηση των πολιτικών λιτότητας σε περιόδους της μεγάλης οικονομικής κρίσης είναι η χειρότερη πολιτική επιλογή. Προκαλεί τεράστια κοινωνική ζημιά, χωρίς απάντηση στα οικονομικά προβλήματα που προκάλεσαν την κρίση.

9. Πιστεύουμε ότι η ίδια η αρχή της αποπληρωμής χρέους πρέπει να εξεταστεί. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να προηγείται έναντι της κρατικής κυριαρχίας, της ευημερίας των λαών, και της διάσωσης του περιβάλλοντος - όπως είναι αυτήν την περίοδο η περίπτωση των χωρών που υπόκεινται στις προσταγές της Τρόικα (ΕΚΤ, Επιτροπή, ΔΝΤ) και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Καλούμε, όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, για έναν λογιστικό έλεγχο του δημόσιου χρέους υπό τον έλεγχο των πολιτών, για να αξιολογήσουμε το μέρος του χρέους που είναι παράνομο, το φορτίο και η αποζημίωση του οποίου δεν πρέπει να βαρύνουν τους ώμους των πολιτών. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, απαιτούμε να σταματήσει η αιμορραγία της εξυπηρέτησης του χρέους, με την πιθανή αναστολή των πληρωμών, ή με άλλες λύσεις προς όφελος του λαού.

10. Το ζήτημα του χρέους θέτει με έναν έντονο τρόπο το θέμα της φορολογικής δικαιοσύνης. Απαιτούμε: μια κοινή ευρωπαϊκή φορολογική στρατηγική υπέρ των πολιτών, μέσω της αυξανόμενης φορολογίας των επιχειρήσεων και του φόρου στα υψηλότερα εισοδήματα, μέσω ενός φόρου στον πλούτο, μιας φορολόγησης όλων των οικονομικών συναλλαγών, για την αύξηση του εισοδήματος και τη συγκράτηση της κερδοσκοπίας, της συντονισμένης καταπολέμησης της απάτης, της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς.

11. Η νομισματική πολιτική πρέπει να διαδραματίσει έναν ουσιαστικό ρόλο στην προστασία του κράτους απέναντι στον εκβιασμό των χρηματοοικονομικών αγορών και των οίκων αξιολόγησης. Το καθεστώς και τα καθήκοντα της ΕΚΤ πρέπει να αλλάξουν. Η υποστήριξη στην ποιοτική απασχόληση και την επένδυση (περιλαμβανομένης και της οικολογικής μετάβασης και της επαρκούς κοινωνικής προστασίας), ο αποτελεσματικός έλεγχος των οικονομικών χειριστών, η προστασία ενάντια στην οικονομική κερδοσκοπία, παράλληλα με τη σταθερότητα των τιμών, πρέπει να είναι οι ουσιαστικές αποστολές της ΕΚΤ. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες

πρέπει να έχουν την άδεια για να χορηγήσουν δάνεια στα κράτη υπό ευρωπαϊκό δημοκρατικό έλεγχο¹. Πρέπει να εξεταστεί η ανεξαρτησία της ΕΚΤ. Η ΕΚΤ χρειάζεται να διοχετεύσει την άμεση δράση της σε ποιοτικές θέσεις εργασίας και σε δημόσιες υπηρεσίες.

12. Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις είναι ένα κεντρικό στοιχείο της δημοκρατίας. Για δύο δεκαετίες, έχει υπάρξει μια αποσυναρμολόγηση της διαπραγμάτευσης και της συλλογικής δράσης. Το δόγμα της ανταγωνιστικότητας ωθεί όλες τις χώρες να μειώσουν τα κοινωνικά δικαιώματα και τα δικαιώματα εργασίας, για να περιορίσει την ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της δράσης. Δεν είναι πλέον αποδεκτό ότι οι πολυεθνικές χρησιμοποιούν και καταχρώνται τον εκβιασμό της απασχόλησης για να αναγκάσουν τους εργαζομένους να δεχτούν μια μείωση των δικαιωμάτων τους και την επιδείνωση των εργασιακών συνθηκών. Θέλουμε μια ανοδική κοινωνική εναρμόνιση σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες. Οι χώρες που συσσωρεύουν τα εμπορικά πλεονάσματα μέσω των πολιτικών του κοινωνικού ντάμπινγκ πρέπει να ανακληθούν στην τάξη.

13. Ιστορικά, ένα μέρος της ευημερίας της Ευρώπης έχει βασιστεί στην εκμετάλλευση της αφθονίας και της εργασίας του υπόλοιπου κόσμου, ειδικά στις χώρες από το Νότο. Οι εμπορικές πολιτικές της ΕΕ συμβάλλουν στη διατήρηση αυτής της εκμετάλλευσης. Είναι δυνατό να καθοριστεί μια εναλλακτική εντολή για την πολιτική εξωτερικού εμπορίου. Θα υποστηρίξουμε τη συμμαχία που συγκροτείται για να επιτύχει αυτόν τον στόχο και αντιτιθέμεθα στις συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου που συζητούνται προς το παρόν, οι οποίες ευνοούν μόνο τις μεγάλες επιχειρήσεις, όχι τους λαούς στο Νότο, ούτε τους λαούς στην Ευρώπη.

14. Απαιτούμε ένα νέο μοντέλο οικολογικής, βιομηχανικής, κοινωνικής και δημοκρατικής ανάπτυξης.

1. Στην επόμενη δεκαετία, οι οικονομίες μας και οι κοινωνίες μας θα αναγκαστούν να αλλάξουν και να προσαρμοστούν στο λιγοστό πετρέλαιο, να καταργήσουν σταδιακά την πυρηνική ενέργεια και να αποτρέψουν μια καταστροφή του κλίματος. Πρέπει να εκμεταλλευθούμε την ευκαιρία αυτής της κρίσης, για να μην επαναφέρουμε στην εξουσία έναν ξεπερασμένο και επιβλαβή νεοφιλελευθερισμό, αλλά να ξανασκεφτούμε ριζοσπαστικά τις οικονομικές δομές μας και τον τρόπο που ζούμε και καταναλώνουμε.

2. Οι ψηφιακές τεχνολογίες, που μετασηματίζουν βαθιά τις κοινωνίες μας, επιτρέπουν το σχεδιασμό ενός νέου βιομηχανικού προτύπου, το οποίο δεν μπορεί να βασιστεί πλέον στον ανταγωνισμό και στη μαζική κατανάλωση, αλλά μάλλον σε μια οικονομία της κοινής συνεισφοράς μεταξύ των ενδιαφερομένων.

3. Ένα νέο κοινωνικό πρότυπο πρέπει απαραίτητως να βασιστεί στην προτεραιότητα της ικανοποίησης των κοινωνικών αναγκών, με την ανάπτυξη

¹ Αυτό είναι ήδη δυνατό, επειδή η γραμμή 2 του άρθρου 123 της ΤFEU (συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ) επιτρέπει στα δημόσια πιστωτικά ιδρύματα να αναχρηματοδοτούνται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

της κοινωνικής προστασίας και των δημοσίων υπηρεσιών υψηλής ποιότητας (παιδί και άλλη φροντίδα, υγεία, κατοικία, εκπαίδευση, κ.λπ.)

4. Θέλουμε να αρχίσουμε να αναθεωρούμε τις δημοκρατικές εναλλακτικές λύσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη, απαιτήσεις που προέρχονται από τα κινήματα και τους αγώνες που αναπτύσσονται σήμερα. Θέλουμε να αντιτάξουμε αυτή τη δημοκρατική ανανέωση στη Συνθήκη για το «Δημοσιονομικό Σύμφωνο», και την τεράστια δύναμη των εταιριών και των εκπροσώπων των ομάδων συμφερόντων τους στα όργανα της ΕΕ. Αυτό το νέο δημοκρατικό μοντέλο πρέπει, φυσικά, να υπογραμμίσει την ισότητα μεταξύ των γυναικών και των ανδρών.

Εκστρατείες και δράσεις προς ανάπτυξη

15. Με την τρέχουσα κρίση, ο νεοφιλελευθερισμός έχει υποστεί μια οικονομική και θεωρητική ήττα. Αυτό δεν έχει μεταφραστεί, μέχρι τώρα, σε μια πολιτική ήττα. Ούτε η κρίση, ούτε οι ογκώδεις διαμαρτυρίες στις χώρες που επηρεάζονται περισσότερο από την κρίση δεν έχουν φέρει ακόμα στην εξουσία κυβερνήσεις που είναι έτοιμες να αντιστρέψουν αυτές τις πολιτικές γι' αυτό χρειαζόμαστε επείγοντως διεθνική σύγκλιση των αγώνων.

16. Θα είμαστε μόνο σε θέση να αντιμετωπίσουμε αυτή τη νέα «μοναδική σκέψη» επιδεικνύοντας τη δυνατότητά δράσης μας. Έχουμε ήδη δηλώσει την προηγούμενη χρονιά: «Αντιμέτωποι με τις πολύ καλά αρθρωμένες πολιτικές δυνάμεις, η πολιτική και κοινωνική δράση μας έχει πάρα πολύ συχνά υποφέρει από τις χωριστές προσεγγίσεις μεταξύ των δύο επιπέδων κυβέρνησης (εθνικό και Ευρωπαϊκό). [...] Ένα κεντρικό σημείο της προσέγγισής μας είναι ότι, από την αρχή, θέλουμε μια προσέγγιση 'δύο επιπέδων' για όλα τα ζητήματα, και για την ανάλυση για τον στοχασμό». Έτσι πηγαίνουμε από τις λέξεις στη δράση, η συνέλευση της 2ης JSC αποφάσισε να συμμετέχει στις ακόλουθες δράσεις, που άρχισαν από εμάς ή από άλλα Ευρωπαϊκά κοινωνικά κινήματα, και να καλέσει άλλους να συμμετέχουν.

Προτεραιότητα δράσεων και εκστρατειών για το 2012

Εισαγωγικό σημείωμα: Η JSC προτείνει στις οργανώσεις τις ακόλουθες δράσεις και εκστρατείες. Είναι προφανές ότι κάθε οργάνωση δεν καλείται να εφαρμόσει κάθε προτεινόμενη ιδέα.

1. Η δριμύτητα της παρούσας κατάστασης οδηγεί τη JSC να καλέσει τις Ευρωπαϊκές δυνάμεις σε σύγκλιση των αγώνων τους. Χρειαζόμαστε **να οικοδομήσουμε εκ νέου ένα κοινό Ευρωπαϊκό χώρο**: η απουσία μιας ορατής εναλλακτικής λύσης και ενός χώρου για κινητοποιήσεις εμποδίζει τις κινητοποιήσεις σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Η **Εναλλακτική Σύνοδος Κορυφής** προορίζεται να διαδραματίσει αυτόν τον ρόλο. Σήμερα, με διάφορες οργανώσεις και κοινωνικά κινήματα, διανοούμενους, και εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής αριστεράς, προτείνουμε τα πρώτα βήματα προς αυτήν την **Εναλλακτική Σύνοδο Κορυφής** σε μια διαδικασία που είναι ανοικτή σε όλες τις δυνάμεις που θέλουν να αλλάξουν βαθιά την ΕΕ.

2. Θα συμμετέχουμε ενεργά σε μία σειρά άμεσων δράσεων για την επίτευξη των στόχων μας. Θα δραστηριοποιηθούμε :

- στις 7 Απριλίου στην Ευρω-μεσογειακή συνεδρίαση των εκστρατειών των πολιτών για τους λογιστικούς ελέγχους των δημόσιων χρεών.
- στις 5-6 Μαΐου στις Βρυξέλλες στη συνεδρίαση του CEO-TNI
- στις 17-19 Μαΐου στη Φρανκφούρτη για το ζήτημα της ΕΚΤ
- στη παγκόσμια ημέρα δράσης στις 20 Ιουνίου, που συνδέεται με τη Σύνοδο Κορυφής των λαών Rio+20 προκειμένου να οικοδομηθεί η αντίσταση **απέναντι στον πράσινο νέο-φιλελευθερισμό.**
- **το ανατρεπτικό φόρουμ στο Ζάγκρεμπ στις 13-19 Μαΐου**
- Εκστρατεία EPSU (θα προωθηθεί επίσης στις 24 Απριλίου) και δράσεις για το νερό ως κοινό αγαθό (ένα παραδειγματικό αγαθό!)
- Παγκόσμια Ημέρα Δράσης στις 20 Ιουνίου σχετικά με τη Σύνοδο Κορυφής των λαών Rio+20 που αντιστέκεται (στον πράσινο νέο-φιλελευθερισμό)
- Συνεδρίαση στην Αθήνα το Σεπτέμβριο
- Το πρόγραμμα Φλωρεντία 10+10 το Νοέμβριο

3. Θα αναπτύξουμε ή θα υποστηρίξουμε διεθνικές εκστρατείες στα ακόλουθα θέματα:

- λογιστικοί έλεγχοι των πολιτών του δημόσιου χρέους, με ιδιαίτερη έμφαση στον αντίκτυπο του χρέους για τις γυναίκες
- εκστρατείες κινητοποίησης ενάντια στην επικύρωση της Συνθήκης «Δημοσιονομικής σταθερότητας» από τα Εθνικά Κοινοβούλια, με τα δημοψηφίσματα στις ευρωπαϊκές χώρες όπου αυτό είναι χρήσιμο και δυνατό
- εκστρατεία για τη διανομή του πλούτου (συντονισμός των αμοιβών και του ευρωπαϊκού ελάχιστου επαρκούς εισοδήματος)
- μετασχηματισμός του ρόλου της ΕΚΤ που επιτρέπει τα δάνεια στις ευρωπαϊκές χώρες σε πολύ χαμηλά επιτόκια και υπό δημοκρατικό έλεγχο, προκειμένου να αναπτυχθούν η απασχόληση και οι δημόσιες υπηρεσίες, να ικανοποιηθούν οι κοινωνικές ανάγκες και να αρχίσει η οικολογική μετάβαση, και ωθώντας την ΕΚΤ για να αγοράσει το χρέος στη δευτεροβάθμια αγορά, όσο αυτό δεν θα έχει ακυρωθεί.
- Εκστρατείες για φορολογική δικαιοσύνη, που συνδέεται με την ημέρα δράσης προγραμματισμένη για το 2013.
- Εκστρατεία ενάντια στη δωροδοκία (που επίσης εξετάζει τους τρόπους «ελέγχου» του επιπέδου διαφθοράς)
- Εκστρατεία ενάντια στις Συμφωνίες Ελεύθερου Εμπορίου και για μία εναλλακτική εμπορική εντολή
- Εκστρατεία για την υπεράσπιση των δημόσιων και παγκόσμιων υπηρεσιών υγείας ως κοινωνικό δικαίωμα.

4. Προτείνουμε την εφαρμογή ενιαίων επιτροπών πολιτών σε όλες τις ευρωπαϊκές πόλεις, που συγκεντρώνουν τα ενεργά στελέχη, γυναίκες και κινήματα νέων, συνδικαλιστές, ΜΚΟ, «αγανακτισμένοι» και πολιτικούς εκπροσώπους, προκειμένου να αντισταθούμε στις επιθέσεις της ΕΕ, και να

οικοδομήσουμε επίσης ένα μαζικό κίνημα αλληλεγγύης με την Ελλάδα και όλους τους πληθυσμούς στον αγώνα ενάντια στα προγράμματα λιτότητας – χωρίς να ξεχάσουμε τις χώρες της Ανατολικής και της Κεντρικής Ευρώπης, που χτυπήθηκαν πρώτα από τη σκληρή λιτότητα.

5. Θα υπερασπίσουμε το δικαίωμα της συλλογικής δράσης στην Ευρώπη. Επομένως, θα εργαστούμε μέσω της Ταχυδρομημένη Οδηγίας εργαζομένων προς το παρόν υπό αναθεώρηση, και θα αντιταχθούμε στην υιοθέτηση του **προτεινόμενου κανονισμού Monti II**, ο οποίος αποτελεί μια σημαντική επίθεση ενάντια στα κοινωνικά δικαιώματα και στο δικαίωμα στην απεργία:

- μέσω των ενεργειών ευαισθητοποίησης των ευρωβουλευτών
- με την εξέταση της σκοπιμότητας της χρήσης νομικών μέσων για να αντιμετωπιστεί ο κανονισμός Monti II και άλλες επιθέσεις στα δικαιώματά μας.

6. Θα δημιουργήσουμε ένα **εργαλείο επικοινωνίας** για να προετοιμάσουμε την Εναλλακτική Σύνοδο Κορυφής, να διακινήσουμε τις πληροφορίες για τις εκστρατείες που διεξάγουμε ή υποστηρίζουμε, για να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου για τις αντικοινωνικές και αντιδημοκρατικές επιθέσεις στις χώρες μας, περιλαμβανομένης της καταστροφής των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Σε όλα αυτά τα θέματα, οι ερωτήσεις έχουν αντιμετωπιστεί στα εργαστήρια: υπάρχουν σημαντικά αποτελέσματα και συζητήσεις που απαιτούν εμβάθυνση. Αυτά θα συλλεχθούν σε μια συμπληρωματική δημοσίευση.

ALTER SUMMIT

Κάλεσμα για μια εναλλακτική σύνοδο κορυφής

Σήμερα γινόμαστε μάρτυρες μια σημαντικής ιστορικής καμπής στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ευρωπαίοι ηγέτες, ιδίως εκείνοι της Επιτροπής, του Συμβουλίου ECOFIN και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, επωφελούνται από την τρέχουσα κρίση για να επιβάλουν μια νεοφιλελεύθερη τάξη πραγμάτων ενάντια στο ιδανικό μιας δημοκρατικής, κοινωνικής και οικολογικής Ευρώπης.

Το πρόσωπο της Ευρώπης αλλάζει με ολέθριες συνέπειες για τους πολίτες και για το μέλλον του ίδιου του ευρωπαϊκού σχεδίου. Η «σιωπηλή επανάσταση» - όπως ο ίδιος ο κ. Μπαρόζο την αποκαλεί - πραγματοποιείται μέσω ενός άνευ προηγουμένου ακτιβισμού σε νομικό-θεσμικό επίπεδο: πολλαπλασιασμός των κανόνων σε θέματα δημοσιονομικής πολιτικής και μισθών, θέσπιση όλο και περιοριστικότερων ορίων από τέτοιους κανόνες, επιβολή αυστηρότερων κυρώσεων και αυξανόμενη αυτοματοποίηση της εφαρμογής τους, υποχρεωτική εισαγωγή αυτών των κανόνων στο βασικό επίπεδο της ευρωπαϊκής αλλά και εθνικής νομοθεσίας (Συνθήκες, Συντάγματα, ...). Η «σιωπηλή επανάσταση» πραγματοποιείται επίσης με την ενίσχυση της εξουσίας της Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου ECOFIN. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - όπως αναγνωρίζεται τον ίδιο το νέο του πρόεδρο - αναλαμβάνει στην καλύτερη περίπτωση να βάλει απλά μια σφραγίδα στα μέτρα που έχουν ήδη προαποφασιστεί από τους αρχηγούς κρατών. Η Συνθήκη για τη "σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης" που απορρέει από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 30ης Ιανουαρίου 2012, σκληραίνει τα μέτρα λιτότητας, παρόλο που η παρούσα κρίση, συγκρίσιμη με εκείνη της δεκαετίας του 1930, και συνοδευόμενη από μια άνευ προηγουμένου περιβαλλοντική κρίση, απαιτεί αντιθέτως τη διατήρηση θέσεων εργασίας και δημόσιες επενδύσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα έχει το δικαίωμα να επιβάλλει την άποψή της στα κράτη πάνω σε κεντρικά προνόμια της δημοκρατικής ζωής μιας κοινωνίας, όπως στα θέματα του προϋπολογισμού, εάν θεωρεί ότι οι πολιτικές του κράτους δεν συνάδουν με τις απόψεις τις δικές της ή του ECOFIN.

Με την υιοθέτηση αυτής της Συνθήκης, οι ηγέτες της ΕΕ αρνούνται να δουν την πραγματικότητα. Οι ολοένα και συχνότερες σύνοδοι κορυφής της ΕΕ απέτυχαν παταγωδώς να επιτύχουν τους επίσημους στόχους τους, δηλαδή "την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στην αγορά" και την επίλυση της κρίσης στην Ευρωζώνη. Μια δεύτερη τραπεζική κρίση αρχίζει στην Ευρώπη, ενώ πολιτικές λιτότητας διεξάγονται από κοινού σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες οδηγώντας σε εκτεταμένη ύφεση και η κοινωνική κατάσταση επιδεινώνεται

ραγδαία στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, αρχής γενομένης φυσικά από τις χώρες στην περιφέρεια της Ευρωζώνης. Στην Ελλάδα, το δημόσιο χρέος, η ανεργία, ακόμη και ο αριθμός των αυτοκτονιών, αυξάνονται με ανησυχητικό ρυθμό.

Οι πολίτες έχουν το δικαίωμα να ρωτήσουν αν αυτοί οι επίσημοι στόχοι δεν κρύβουν μια διαφορετική στρατηγική: να χρησιμοποιηθεί η ευκαιρία της κρίσης, ακόμα και αν έτσι επιδεινωθεί, για τη μετάβαση σε ένα εντελώς διαφορετικό μοντέλο, το οποίο θα ολοκληρώσει το νεοφιλελευθερισμό εις βάρος των κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων (το δόγμα του "ποτέ μην αφήνετε μια καλή κρίση να πάει χαμένη").

Οι εξελίξεις αυτές αποτελούν για την Ευρώπη την πιο σοβαρή άρνηση της δημοκρατίας από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι ευρωπαίοι πολίτες υπόκεινται σε πολιτικές τιμωρίας, όταν όλοι γνωρίζουν ότι η κρίση αυτή προέρχεται κυρίως από την απληστία των τραπεζών, από τις χρηματιστηριακές αγορές, από τη συνενοχή ή την χαλαρότητα των πολιτικών ηγετών, οι οποίοι υποτίθεται ότι έπρεπε να τους ελέγχουν, και από δύο δεκαετίες ανταγωνιστικότητας που έχουν επηρεάσει βάνουσα τους μισθούς και τη φορολογία. Αυτός ο νεοφιλελευθερισμός- τιμωρός θέτει τη δημοκρατία σε διπλό κίνδυνο : άμεσα, μέσα από το δρόμο του αυταρχισμού (όταν ο Ζαν Κλοντ Τρισέ, πρώην διοικητής της ΕΚΤ, έστειλε επιστολή στις Ιταλικές Αρχές καλώντας τις να επιταχύνουν τις περικοπές και πρότεινε τη μεταφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων από το κλαδικό στο επιχειρησιακό επίπεδο, ή όταν, με την έγκριση της Τρόικας, τεχνοκρατικές κυβερνήσεις ανέλαβαν την εξουσία σε Ελλάδα και Ιταλία...), και επίσης, έμμεσα, ενθαρρύνοντας την άνοδο ξενοφοβικού εθνικισμού, και αντιευρωπαϊκών και αντιδημοκρατικών πολιτικών κινημάτων (Γαλλία, Ουγγαρία, Φινλανδία...).

Λέμε «Φτάνει πια»! Δεν μπορούμε πλέον να αποδεχθούμε αυτές τις πολιτικές. Περιφρονούν τη δημοκρατία! Έχουν ήδη βυθίσει την Ευρώπη σε μια ιδιαίτερα σοβαρή οικονομική κρίση. Ξυπνούν ξενοφοβικούς δαίμονες που η δημιουργία της Ευρώπης στόχευε να εξαλείψει. Θέλουμε να βελτιωθεί το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο και να υπερασπισθούμε το λαό, όχι τις τράπεζες, εταιρείες, και τους κύριους μετόχους τους.

Αυτό απαιτεί άλλες πολιτικές, πράγμα που σημαίνει, επίσης, να επανεξεταστούν οι θεσμοί και συνθήκες, όχι προς την κατεύθυνση της σκλήρυνσης των κυρώσεων από μέρους του νεοφιλελευθερισμού, αλλά για την ανάκτηση της δημοκρατίας. Εναλλακτικές λύσεις υπάρχουν. Αυτό που λείπει σήμερα είναι ένας συσχετισμός δυνάμεων για να εφαρμόσουν εναλλακτικές λύσεις και να αναπτυχθούν πολιτικές διαδικασίες, προκειμένου να επανέλθει το ευρωπαϊκό εγχείρημα στο δρόμο της δημοκρατίας, της κοινωνικής και οικολογικής προόδου. Η εναλλακτική σύνοδος κορυφής την οποία καλούμε θα είναι το πρώτο βήμα προς την επίτευξη των στόχων αυτών.

info@altersummit.eu

www.altersummit.eu